

Referat Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi

Camil Petrescu (1894-1957)

- nascut la 22 aprilie 1894 in Bucuresti
- activitatea literara bogata alcatuta din :

a) nuvele: "Turnul de fildes"

b) romane: "Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi", "Patul lui Procust".

c) teatru: "Jocul ielelor", "Actvenetian", "Suflete tari".

- este considerat ca un inovator in arta romanului, pe care a modificat-o esential, prin compozitie, tehnica narativa, creatie de personaje si stil.

- Moare la 14 mai 1957.

Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi

Tema: - crearea unui erou intelectual analitic si introspectiv, inspirat din mediul citadin.

Structura: - este structurat in doua parti (corespunzatoare celor doua jumatați ale titlului), care urmaresc cele doua experiente ale eroului: iubirea si razboiul.

- este un roman confesiv.

Subiectul: "Ultima noapte de dragoste intaia noapte de razboi", romanul lui Camil Petrescu, e compus din doua parti care nu au intre ele decat o legatura occidentala. Prima parte e un roman pasional, in care ni se descrie "istoria geloziei lui Stefan Ghiorghidiu", in sufletul caruia evenimentele zilnice iau proportii exagerate si oarecum ridicole. Gelozia nu se poate masura decat prin puterea de iubire si de idealizare a femeii.

Romanul incepe in ajun de declarare a razboiului, cand sublocotenentul Stefan Ghiorghidiu, concentrat in lucrarile de "fortificare" din regiunea Dambovitcioarei, face eforturi disperate sa obtina o permisiune de doua zile pt a merge la Campulung. O scrisoare de la fosta lui sotie (Ela) cu care se reconciliase de cateva saptamani, il chiama. Discutia in popota, pe tema dragostei si raspunderilor reciproce, inveninata si altercata, ne introduce in miezul povestirii ce se deschide cu chiar capitolul al doilea: "-Domnule, nevasta

trebuie sa fie nevasta si casa casa. Daca-i arde de altele sa nu se marite)

"-Cu ce drept sa ucizi o femeie ca nu te mai iubeste?) Cum poti sa ai cruzime sa siluiesti sufletul unei femei? Dreptul la dragoste e sfant domnule. Da..da.". In cel de-al doilea capitol, autorul reconstituie acest roman al dragostei lui S. Ghiorghidiu pentru colega de Universitate (cu care era insurat de doi ani si jumatați), acea dragoste spulberata in cenusă de entuziasme si dezamagiri ale trecutului.

Partea a doua este un remarcabil jurnal al unor aspecte din razboi, cu toate noptile strategice

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

inoportune .Altfel spus volumul doi este un jurnal de companie care ar fi putut sa lipseasca fara a stirbi din substanta romanului.

Personajele:

* Stefan Ghiorghidiu *

- ca toate personajele lui Canil Petrescu, Stefan Ghiorghidiu este construit pe ideea ca luciditatea ceeaza constiante dramatica a realitatii si, in cele din urma ucide fianta.

- povestitorul este un om de spirit, un ironist de o superioara sobritate, un portretist extraordinar, dar mai cu seama martor de fiecare clipa al actiunilor din jurul lui si rasfrangerilor lor in propria lui constiinta. "in constiinta totul e bestialitate", declara intr-un rand eroul lui Camil Petrescu si astfel putem spune ca romanul pe ambele lui fronturi, al amorului conjugal si al razboiului, este un neintrerupt mers, tot mai adanc in constiinta.

- el face parte din "familia" sufletelor tari; revolta lui izvoraste din setea de cunoastere si din credita canu exista salvare fara curajul adevarului

- erou lui C.P este un psiholog al dragostei, astfel ca el cunoaste ocolurile cele mai tainice de la divinizare pana la ura si dezinteres, intr-un cuvant toate licorile marilor iubiri "Oricine iubeste e un calator singur in speta lui." "Un bandaj aplicat prea multe zile pe o rana si se lipeste de ea de nu-l mai poti desface decat cu suferinta de neindurat dar doua suflete care s-au impletit au crescut apoi laolalta?" "nici un doctor nu are curajul sa desparta corpurile celor nascuti uniti, caci le-ar ucide pe amandoua .Cand e cu adevarat vorba de o iubire mare) rezultatul este acelasi. Celalalt barbat sau femeie se sinucide, dar intai poate ucide). Ca cei care se iubesc au drept de moarte unul asupra celuilalt".

Este un intelectual lucid posesor al unui confort moral facut petru timp de pace.

* Ela *

- figura pala din care nu retinem decat portretul fizic, ochii mari albastrii, parul blond si corpul suplu ,e sedusa de un tot atat de vag licentiat in drept si dansator modern, paraseste caminul o data ,de doua ori, pana la divortul final, decis cu sange rece in intervalul unei permissiuni.

* Caracterizarea personajului principal *

Stefan Ghiorghidiu este personajul principal al romanului si reprezinta drama intelectualului pus in situatii limita. Este un personaj lucid, insetat de certitudini si adevar, desi prima experinta de cunoastere, iubire, e traita sub semnul incertitudinii, fiind un zbucium permanent in cautarea adevarului.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Student la filozofie, înzestrat intelectual, trăiește în lumea cărților. Plimbarea la Odobesti declanșează criza de incertitudine a iubirii, punând sub semnul întrebării fidelitatea Elei. Dar autoanalizându-și stările cu luciditate, respinge ideea geloziei. Vede în Ela idealul său de iubire și feminitate, dar hiper-sensibil și orgolios își amplifică drama.

Trăiește dureros drama omului singur, neputând să facă nici un compromis cerut de societate în care trăiește. Se consideră un intrus în lumea ce îl înconjoară și de aceea alege lumea ideilor pure și aspiră la o dragoste absolută căutând în permanentă certitudini.

Războiul este o altă experiență de viață în planul cunoașterii esențiale. Frontul este o experiență trăită direct, eroul prezentând războiul tragic și absurd. El înseamnă noroi, arșiță, frig și foame, umezeală, păduchi, murdărie și mai ales frica, spaima, disperare și moarte. Frontul este haos, mizerie, învalmasală și dezordine ceea ce creează o imagine halucinantă de "foc și trasnete", tragismul confruntării cu moartea, fiind dezvăluit în capitolul: "Ne-a acoperit pământul lui Dumnezeu".

Dramatismul iubirii lui Ștefan intră definitiv în umbră, experiența dramatică a frontului fiind decisivă. Rănit și spitalizat, se întoarce acasă la București, dar simte față de Ela o înstrăinare definitivă: "sunt obosit mi-e indiferent chiar dacă e nevinovată."

S.G. nu poate fi considerat un învins deoarece reușește să depășească gelozia care îl amenința să-l dezumanizeze, se înalță deasupra societății -dominată de interese materiale- trăind o experiență morală superioară aceea a dramei omului silite, să îndure un război tragic și absurd.